

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ประการที่ 1 นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ประการที่ 2 นักเรียนมีความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประการที่ 3 นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม ประการที่ 4 นักเรียนมีความสามารถ ใช้ทักษะ การปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น และประการที่ 5 นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ค : 60)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และ การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ

แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 สาระ ดังนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ข : 1-2)

ในกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล นับว่ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกันเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ เมื่อมีการเรียนการสอนก็ย่อมจำเป็นที่จะต้องมีการวัดและประเมินผลเพื่อที่ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล นักเรียนมีความถนัดและสนใจเรื่องใด หรือมีความบกพร่องด้านใด ในการวัดผลที่ดีต้องอยู่บนพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระรับผิดชอบของครูและสถานศึกษาที่ต้องให้ความร่วมมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อดูแลช่วยเหลือปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 ก : 27)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับประเทศที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ทักษะที่จำเป็นและเป็นประโยชน์มากที่สุด ได้แก่ ทักษะในการอ่าน (จริญญา กาหละหมัด. 2549 : 2) เพราะต้องใช้ทักษะนี้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ จากตำรา เอกสาร และงานวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ภาษาสากล คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย จันตาวงศ์ (2551 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์ทุกด้าน ทุกโอกาส ทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของเราให้เพิ่มพูนขึ้น ซึ่ง ผุสดีพร จันตาใหม่ (2551 : 1) ได้กล่าวไว้ว่าในทักษะทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะ การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีส่วนช่วยในการเรียนรู้ การคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ และยังเป็นการให้ประสบการณ์ผู้อ่าน ตลอดจนนำความคิดที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนผู้เรียนสามารถใช้การอ่านได้กับทุกวิชาเพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอ ผู้เรียนจะใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ และนำเอาความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ต่อการศึกษาเล่าเรียนและชีวิตประจำวัน จึงกล่าวได้ว่าการอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาในทุกระดับ

จากการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนมากมีผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 ก : 2) ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนไม่เข้าใจความหมายคำศัพท์และโครงสร้างของประโยค โดยทั่วไปครูมักจะพบว่า นักเรียนอ่านหนังสือไม่เข้าใจ เก็บใจความไม่ได้ หรือแปลแล้วยังไม่รู้เรื่องทั้ง ๆ ที่ครูได้พยายามหาทางช่วยเหลือนักเรียนตามประสบการณ์และความสามารถของครูแล้วก็ตาม นอกจากนี้ครูยังได้พบเห็นปัญหาอีกมากมายที่นักเรียนมีต่อการอ่าน ซึ่งมีปัญหาเฉพาะตัวของนักเรียนเอง และปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ประสบร่วมกัน การได้รู้ที่มาของปัญหา จะทำให้ครูมีแนวทางการสอนที่ตรงจุดและเหมาะสมกับผู้เรียนยิ่งขึ้น วิธีที่ดีที่สุดในการค้นหาสาเหตุและการแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ การวินิจฉัย ทำให้ตอบปัญหาที่สำคัญได้ 5 ประการคือ นักเรียนคนใดมีความบกพร่องในการอ่าน ความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนคนนั้นอยู่ที่ทักษะใดของการอ่าน สาเหตุที่บกพร่องในการอ่านตรงทักษะนั้นมีอะไรบ้าง จะทำการสอนซ่อมเสริมในสิ่งใดบ้าง และจะป้องกันความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนได้อย่างไร ซึ่งจะเห็นว่าการวินิจฉัยจะทำให้รู้จุดบกพร่องในการอ่านได้ และยังสามารถป้องกันความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนได้อีกด้วย (จินตนา สิ้นกิ่ง. 2542 : 3) ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบหาจุดบกพร่องนักเรียนที่มีปัญหาว่า ยังไม่เกิดการเรียนตรงจุดใด เพื่อหาทางช่วยเหลือให้นักเรียนเจริญงอกงามบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และช่วยให้ครูสามารถจัดทำการสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง คือ แบบทดสอบวินิจฉัย (บุญชม ศรีสะอาด และคนอื่นๆ. 2547 : 7)

จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2552 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.33 ในมาตรฐาน ต 1.1 ได้คะแนนเฉลี่ย 13.15 จากคะแนนเต็ม 36 คะแนน (สำนักทดสอบทางการศึกษา. 2553 : เว็บไซต์) ซึ่งเป็นระดับที่ต้องปรับปรุง จึงจำเป็นต้องหาสาเหตุและแก้ไขให้ดีขึ้น การที่จะทราบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องใดนั้น ผู้สอนจะต้องมีการประเมินผลทุกกระษัยด้วยการสอบวัด โดยใช้แบบทดสอบวินิจฉัย เพราะผลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่บ่งบอกสาเหตุและข้อบกพร่องของ การเรียนในแต่ละเนื้อหา ทำให้ครูสามารถหาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด จากสาเหตุและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางใน

การปรับปรุง การเรียนการสอน แต่เนื่องจากปัจจุบันแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่เป็นมาตรฐานตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังไม่สามารถนำมาใช้ได้ ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยตามกระบวนการที่ถูกต้อง เพื่อนำไปศึกษาหาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อเป็นแนวทางให้ครูนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

คำถามวิจัย

1. แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะและมีคุณภาพเป็นอย่างไร
2. ข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียนในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 3,616 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 188 โรงเรียน

2. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 350 คน จากโรงเรียน 14 โรงเรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Multi – stage random sampling)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน และตัวชี้วัดที่ 4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดของข้อสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้อย่างตรงจุด จำนวน 1 ฉบับ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบคำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำบุพบทและคำสันธาน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบคำศัพท์ ประโยค

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความเข้าใจสัญลักษณ์ แผนภาพ บทสนทนา เรื่องเล่า

1.1 แบบทดสอบคำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำบุพบทและคำสันธาน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการใช้คำนามในรูปเอกพจน์ พหูพจน์ รูปแบบของคำกริยาได้สอดคล้องกับประธาน เวลาและสถานการณ์ วัดความสามารถในการบอกสรรพนามได้ว่าคำสรรพนามที่ปรากฏในข้อความที่อ่านนั้นหมายถึงสิ่งใดในข้อความนั้น วัดความสามารถในการระบุคำบุพบทได้ถูกต้องและสอดคล้องกับเวลา สถานที่

1.2 แบบทดสอบคำศัพท์ ประโยค หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จากการวิเคราะห์คำ จากคำที่มีหลายความหมาย วัดความสามารถในการแยกส่วนประกอบของประโยค วัดความสามารถในการเรียงลำดับการทำงานหรือเหตุการณ์ง่าย ๆ

1.3 แบบทดสอบความเข้าใจสัญลักษณ์ แผนภาพ บทสนทนาและ เรื่องเล่า หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการตีความ แปลความ จับใจความและสรุปความของสัญลักษณ์ แผนภาพ บทสนทนาและ เรื่องเล่าและ ซึ่งแสดงถึงความเข้าใจในการอ่าน

2. แบบทดสอบเพื่อสำรวจ หมายถึง ชุดของข้อสอบที่ให้นักเรียนตอบสั้น ๆ พร้อมบอกเหตุผล ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อรวบรวมคำตอบผิดและข้อบกพร่องต่าง ๆ มาเป็นตัวลวงของแบบทดสอบวินิจฉัย

3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านเริ่มจากคำ วลี ประโยค ลำนวนและเรื่องราวที่มีความต่อเนื่องกัน สามารถแปลความหมาย บอกสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้พร้อมทั้งสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

4. คะแนนเกณฑ์ หมายถึง คะแนนขั้นต่ำในการผ่านของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแบบทดสอบ โดยยึด 60 เปอร์เซนต์ของข้อสอบแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งถ้านักเรียนทำคะแนนได้ตามเกณฑ์หรือมากกว่าที่กำหนด ถือว่านักเรียนมีความรอบรู้ในเนื้อหานั้น

5. คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของข้อสอบที่พิจารณาจาก ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นและความตรง ของแบบทดสอบ ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

5.1 คุณภาพรายข้อ พิจารณาจากค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากของข้อสอบ

5.1.1 ค่าความยากของข้อสอบ หมายถึง อัตราส่วนในการทำข้อสอบข้อ

นั้นถูกต้องผู้เข้าสอบทั้งหมด แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ค่าความยากตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

5.1.2 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ หมายถึง ความสามารถของข้อสอบ ในการจำแนกผู้สอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผ่านเกณฑ์ และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ หาโดยใช้ดัชนี (B- Index) ของเบรนแนน (Brennan) ของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป

5.2 คุณภาพทั้งฉบับ พิจารณาจากค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง

5.2.1 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หมายถึง ความคงที่ในการได้คะแนน ของนักเรียนแต่ละคนในการทดสอบไม่ว่าจะทำการทดสอบกี่ครั้งก็ตาม ใช้ค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปหาโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett Method)

5.2.2 ความเที่ยงตรง หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาของแบบทดสอบ จำนวน โดยวิธีของ โรวิเนลลีและแฮมเบิลตัน ซึ่งเรียกว่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อสอบวินิจฉัย (IOC : Index Of Item Objective Congruence) ซึ่งต้องมีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป จึงถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1. ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับความบกพร่องของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้วางแผนพัฒนากิจกรรมการเรียน ที่จะส่งเสริมและพัฒนาความสามารถความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตร

2. เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัย ในรายวิชาอื่นและระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป